

[Socialministeren.]

ved tidligere generelle forhøjelser af pensionsniveauet. Herudover foreslås erhvervsudygtighedsbeløbet til enlige forhøjet med et yderligere beløb, idet personer, der modtager højeste invalidepension, som nævnt pålignes skat i modsætning til enlige pensionister i øvrigt.

Forslaget til ændring af omsorgsloven går ud på at forhøje det beløb, der skal stå til rådighed for pensionister på alderdomshjem og plejehjem til deres personlige fornødenheder, og må ses i forbindelse med forhøjelsen af pensionernes grundbeløb.

Idet jeg i øvrigt skal henvide til bemærkningerne til forslagene, skal jeg oplyse, at de samlede merudgifter i 1974-75 og 1975-76 vil blive henholdsvis godt 400 mill. kr. og godt 450 mill. kr., hvoraf godt 150 mill. kr. og godt 200 mill. kr. skyldes de forhøjelser, der foreslås ud over indregningerne. Statens merudgifter bliver i alt i 1974-75 320 mill. kr. og i 1975-76 440 mill. kr. I forhold til den socialdemokratiske regerings forslag er der tale om mindredgifter på 30 mill. kr. i 1974-75 og 38 mill. kr. i 1975-76.

Af hensyn til beregningerne af pensionerne og beløbene til personlige fornødenheder pr. 1. april 1974 er det nødvendigt, at forslagene færdigbehandles her i tinget så hurtigt som overhovedet muligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de fremsatte lovforslag til tingets velvillige behandling.

Justitsministeren (*Nathalie Lind*):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om atomanlæg (nukleare anlæg).

Lovforslaget er af praktiske grunde udformet som en helt ny lov, men der er i virkeligheden kun tale om at gennemføre en række ændringer i erstatningsreglerne i den gældende lov om nukleare anlæg fra 1962. Ændringerne er en forudsætning for, at Danmark kan ratificere nogle konventioner om civilretligt ansvar for nuklear skade.

Der er dog samtidig indsat en bestemmelse om betaling af gebyr for myndighedernes behandling af ansøgninger om godkendelse af atomanlæg og efterfølgende tilsyn med disse anlæg.

Som det fremgik af statsministerens besvarelse af et spørgsmål her i tinget i går, er

det regeringens hensigt — uanset den godkendelsesprocedure, der er fastsat i lovens kap. II — inden det første atomkraftværk skal bygges her i landet, at lade folketinget få lejlighed til en stillingtagen til sagens aspekter.

Lovforslaget skal muliggøre ratifikation af følgende konventioner:

1. Pariskonventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område. Konventionen blev indgået i 1960 inden for rammerne af det nuværende OECD og er ændret i 1964.
2. Tillægskonventionen til Pariskonventionen, der blev indgået i 1963 og ændret i 1964.
3. Konventionen om civilretligt ansvar ved søtransport af nukleart materiale. Konventionen blev indgået i december 1971 på en international søretskonference i Bruxelles.
4. Konventionen om ansvar for indehavere af nukleare skibe indgået i 1962 på en international søretskonference i Bruxelles.

Lovforslaget skal som nævnt afløse den gældende lov om nukleare anlæg, der blev gennemført med henblik på ratifikation af Pariskonventionen af 1960. Inden ratifikationen kunne finde sted, blev konventionen imidlertid ændret, og senere er som nævnt flere konventioner kommet til.

Pariskonventionens hovedprincip er, at erstatning skal ydes af indehaveren af et nukleart anlæg og kun af denne. Indehaveren er ansvarlig, selv om skaden er hændelig. Konventionen indeholder endvidere regler om en maksimumsgrænse for ansvaret og om forsikringspligt. Konventionen, der indtil nu er ratificeret af 9 lande, herunder Finland, Norge og Sverige, trådte i kraft den 1. april 1968.

Ved tillægskonventionen er der skabt mulighed for ved tilskud af offentlige midler at yde erstatning for nukleare ulykker, der ikke kan erstattes fuldt ud af anlægsindehaveren på grund af den nævnte maksimumsgrænse for ansvaret. Tillægskonventionen er ratificeret af 5 lande, herunder Norge og Sverige. Til konventionens ikrafttræden kræves mindst 6 ratifikationer. Den vil derfor senest træde i kraft i forbindelse med dansk ratifikation.

Pariskonventionens hovedprincip, hvorefter alt ansvar kanaliseres til anlægsinde-

[Justitsministeren.]

haveren, brydes af en regel i konventionen om, at der fortsat kan ifaldes erstatningsansvar efter visse internationale overenskomster om skade i transportforhold. Denne regel har vanskeliggjort transport af nukleart materiale med skib. Konventionen om civilretligt ansvar ved søtransport af nukleart materiale blev indgået for at råde bod på dette forhold. Konventionen er indtil nu kun ratificeret af Frankrig.

Pariskonventionen omfatter ikke ulykker, der forårsages af nukleare skibe. Ansvar for benyttelse af sådanne skibe er reguleret i atomskibskonventionen af 1962. Konventionens bestemmelser svarer på de fleste punkter til de tilsvarende regler i Pariskonventionen. Konventionen træder i kraft, når mindst 2 lande, hvoraf det ene har givet tilladelse til drift af et nukleart skib, har ratificeret den. Indtil nu er den kun ratificeret af Portugal, men så vidt vides er også Vesttyskland, der driver et nukleart skib, interesseret i at ratificere konventionen. Der har i længere tid været ført forhandlinger mellem Danmark og Vesttyskland om det tyske atomskibs besejling af dansk territorialfarvand. Ratificerer Vesttyskland konventionen, vil det muligvis være mest hensigtsmæssigt, at den også ratificeres af Danmark, således at ansvaret afgøres efter konventionens regler.

Idet jeg i øvrigt vedrørende lovforslagets og konventionernes enkelte bestemmelser kan henvise til forslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslaget (nr. 33) findes i tillæg A. sp. 449, fremsættelsen i tidenden sp. 291).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af sammenlægning af Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner.

(Lovforslaget (nr. 26) findes i tillæg A. sp. 447, fremsættelsen i tidenden sp. 154).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Egon Jensen (S):

Man kan nok undre sig over, at Ledøje-Smørum skal være den eneste kommune i landet, hvor der stilles forslag om en ophævelse af sammenlægningen med en anden kommune, nemlig Ballerup-Måløv.

Kommunalreformkommissionen, som folketetinget selv har vedtaget nedsat, har med 10 stemmer mod 2 indstillet til ministeren, at denne sammenlægning skete. Jeg fulgte som indenrigsminister denne indstilling, idet jeg fandt den sagligt rigtig.

Det nu fremsatte lovforslag åbner en række perspektiver for de mange sammenlagte kommuner rundt i landet, hvor ca. 1.300 kommuner blev til 277. Med hvilken ret vil man kunne nægte ønsker om en ny deling fra gamle kommuner, som var langt mere bæredygtige end den omtalte kommune? Der var ikke samme aktion, da. f. eks. Nørresundby pr. 1. april 1970 blev sammenlagt med Ålborg, eller ved andre kommuners sammenlægning, som jeg i øvrigt også fandt var rigtig, men der var ingen aktion dengang.

Kommunalreformkommissionen havde et foreløbigt og et endeligt forslag til kommuneinndelingen i Københavns amts område, som blev holdt uden for den store kommunalreform pr. 1. april 1970, men i begge forslag fastholdt man, at Ledøje-Smørum burde sammenlægges med Ballerup.

I denne kommission sad den nuværende indenrigsminister, og samme minister stemte for indstillingen. Nu er det tidligere